

In memoriam: Η Ευγενία Κουτσοβάνου για τη Montessori

Τότα Αρβανίτη-Παπαδοπούλου

Στις 12 Ιουνίου του παρελθόντος Ιουνίου έφυγε από τη ζωή η ομότιμη καθηγήτρια παιδαγωγικής του Τμήματος Εκπαίδευσης και Αγωγής στην Προσχολική Ηλικία (Τ.Ε.Α.Π.Η.) του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών Ευγενία Κουτσοβάνου. Ευγενία Κουτσοβάνου ήταν καθηγήτρια χιλιάδων νηπιαγωγών στην Ελλάδα και μια από τις πρώτες ακαδημαϊκούς στη χώρα μας η οποία περιέλαβε στη διδασκαλία της την μοντεσσοριανή αγωγή και εκπαίδευση.

Ένα από τα πρώτα βιβλία που εξέδωσε στην Ελλάδα η αείμνηστη καθηγήτρια Παιδαγωγικής Ευγενία Κουτσοβάνου ήταν αυτό με τίτλο: Η ΜΕΘΟΔΟΣ MONTESSORI ΚΑΙ Η ΠΡΟΣΧΟΛΙΚΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ – Σύγχρονες Προοπτικές.

Η πρώτη έκδοση αυτού του βιβλίου έγινε το 1992. Έκτοτε, μέχρι σήμερα, έχουν πραγματοποιηθεί πολλές επανεκδόσεις, γεγονός που επιβεβαιώνει την πεποίθηση της μεγάλης παιδαγωγού ότι, όσοι ασχολούμαστε με την Προσχολική Εκπαίδευση «οφείλουμε να γνωρίζουμε τουλάχιστον τις εγκυρότερες μελέτες και έρευνες, να θέτουμε ερωτήσεις για τη σχέση μεταξύ των θεωριών ανάπτυξης-μάθησης και εκπαιδευτικής πράξης και να έχουμε αντίληψη των αναγκών και της δυναμικής που αναπτύσσονται στην διαρκώς εξελισσόμενη κοινωνία μας».

Ακριβώς, επειδή η Κουτσοβάνου πίστευε πάντα ότι οι ανάγκες των παιδιών και των οικογενειών τους θα πρέπει να λαμβάνονται πρωτίστως υπόψη σε σχέση με την υφιστάμενη κατάσταση των προσχολικών προγραμμάτων και των νηπιαγωγείων, για τούτο θεωρούσε ότι η μέθοδος Montessori, με την έντονη κοινωνική και ανθρωπιστική της φιλοσοφία, αποκτά νέο περιεχόμενο στις μέρες μας, «καθώς τα αδιέξοδα πολλών παραδοσιακών διαδικασιών και η πλημμυρίδα των πολιτικών και οικονομικών ανακατατάξεων θέτουν προβλήματα συνοχής και επαναπροσδιορισμού των κοινωνικών ρόλων και αξιών».

Η Κουτσοβάνου, όπως άλλωστε και η Montessori, υποστήριζε ότι η ομαλή κοινωνική ένταξη κάθε παιδιού θα πρέπει κυρίως να βασίζεται στην ενδυνάμωση της αυτονομίας του, της αυτοπεποίθησής του και την καλλιέργεια της αυτοελεγχόμενης ηθικής του.